

Az ötödik ötéves terv teljesítése

Az elmúlt napokban közzétették a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő, a népgazdaság távlati tervszerűsítésével foglalkozó Állami Bizottságnak, valamint a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő Központi Statisztikai Igazgatóságának a Szovjetunió 1951—55. évi ötödik ötéves tervének teljesítéséről szóló jelentését.

A jelentés rámutat arra, hogy a párt XIX. kongresszusa által elfogadott ötödik ötéves terv feladatait sikerrel teljesítették és több igen fontos terméket jelentős mértékben túlteljesítették.

A Szovjetunió túlháldta a népgazdaság háború előtti színvonalát. 1955-ben az ipari termelés 3,2-szerese volt az 1940-es év ipari termelésének, míg a termelőeszközök termelése ebben az időszakban 3,9-szer emelkedett. A nehézipar és a mezőgazdasági termelés sikeres fejlődése révén az ötödik terv végén a közszükségleti áruk termelése több, mint kétszerese a háború előttiének. A főbb ipari termékek gyártása terén a Szovjetunió meghaladta Európát valamennyi országát, bár az egy főre eső termelésben a Szovjetunió a legfejlettebb kapitalista országok mögött maradt.

Az ötödik ötéves terv folyamán az állami beruházások volumene (1955 július 1-én érvényben lévő árak alapján) 594 milliárd rubel volt, míg valamennyi háború előtti ötéves terv folyamán az állami beruházások volumene nem haladta meg a 322 milliárd rubelt. A negyedik ötéves terv állami beruházási volumenéhez viszonyítva, az ötödik ötéves terv folyamán ez 91 százalékkal emelkedett.

Az ötödik ötéves terv során jelentősen megnövekedett a szovjet nép életszínvonal. 1955-ben a Szovjetunió nemzeti jövedelme 2,8-szer volt nagyobb, mint 1940-ben. Ugyanebben az időszakban a darabáruk állama és szövetkezetek kereskedelmi forgalma több, mint kétszeresére növekedett.

Az 1950-es évekhez viszonyítva 1955-ben a Szovjetunió külkereskedelmi árucseréjének forgalma csaknem kétszeresre emelkedett. Ugyanakkor, az elmúlt öt év folyamán a Szovjetunió gép-, vas-, valamint szinesfémexportja 2,7-szeresre emelkedett. Jelentősen megszaporodott azoknak az országoknak a száma, amelyekkel a Szovjetunió kereskedelmi kapcsolatot tart fenn.

A jelentés hangsúlyozza, hogy az ipari termelés színvonalának 70 százalékos növelését előirányzó tervet idő előtt, 4 és fél év alatt teljesítették.

Túlteljesítették a főbb ipari termékek vonatkozó ötéves tervét; több acél, hengerelt árut, alumíniumot, szén, kőolajat, tüzeget, villamosenergiát, szerszámgépet, gépkocsit, traktort, szódát, cementet, csiszolt üveget, papírt, gyapjuszövetet, konzervet és más terméket gyártottak, mint a tervben lefektetett mennyiség.

Az ötödik ötéves terv éveiben több, mint 3000 új ipari vállalatot építettek és helyeztek üzembe.

Az ipar valamennyi ágában növekedett a technikai színvonal: magasabb szintre emelkedett a termelési folyamatok automatizálásának színvonal, gépesítették a nehéz és sok munkaerőt igénylő munkafolyamatokat, új, nagy termelőkapacitású

gépeket, valamint új technológiai folyamatokat és haladott szervezési módszereket vezettek be. Az ötödik ötéves terv folyamán megkezdődött az atomenergia békés célokra való felhasználása.

A mezőgazdaságról szólva, a jelentés rámutat arra, hogy az ötödik terv folyamán a vetési területek 39,5 millió hektárral növekedtek. Különösen növekedett a búzával és kukoricával bevetett terület. Ugyancsak emelkedett a hektáronkénti terméshozam.

Nagymértékben elősegítette a gabonatermés növekedését a töretlen területek értékesítése, valamint a kukorica vetésterületének kiterjesztése. 1954-ben és 1955-ben 33 millió hektár töretlen földterületet szántottak fel. 1955-ben az azelett parlagon fekvő földterületből a kolhozok és szovhozok 20,5 millió hektáron különböző mezőgazdasági növényeket termesztettek s ebből 18,5 millió hektáron gabonát.

A jelentés hangsúlyozza, hogy a szállítás valamennyi ágában az ötödik tervnek az árforgalom növelésére vonatkozó feladatait túlteljesítették. 1955-ben a vasúti árforgalom 969 milliárd tonna-kilométer volt s 1950-hez képest 61 százalékkal emelkedett.

Az ötödik ötéves terv folyamán 3100 kilométer új vasútvonalat építettek. Befejezték a Volga és Don folyókat összekötő „V. I. Lenin” hajózható csatorna építését.

Az ötödik ötéves terv folyamán a munka termelékenysége az iparban 44, az építkezésben 55, a mezőgazdaságban pedig körülbelül 37 százalékkal emelkedett. A munka termelékenysége növekedéséről szólva, a jelentés rámutat arra, hogy ez elégtelen s az erre vonatkozó tervet nem teljesítették egészében.

Az ötödik ötéves terv a nemzeti jövedelemnek legkevesebb 60 százalékkal való növelését irányozta elő. A termelés és a termelékenység fokozásával a nemzeti jövedelem az ötödik terv folyamán 68 százalékkal növekedett. 1951—55. évek folyamán a népgazdaság munkásainak és tisztviselőinek száma 9.500.000 emberrel, azaz 24 százalékkal növekedett.

Akár csak az elmúlt években, a legutóbbi öt éves terv folyamán a Szovjetunióban nem volt munkanélküliség. A terv előirányzata szerint a dolgozók reálbére az ötödik ötéves terv folyamán 35 százalékkal, míg a kolhoztagok jövedelmének 40 százalékkal kellett emelkednie. Az árucikkek árának leszállításával, valamint a fizetések megjavításával a munkások és tisztviselők reálbére 1955-ben, az 1950-es évekhez viszonyítva, 39 százalékkal emelkedett. A kolhoztagok jövedelme ugyanebben az időszakban 50 százalékkal növekedett.

Az ötödik terv folyamán az állami és szövetkezeti kereskedelemben az egyes árucikkek árát az előírt 23,5 százalékkal helyett 26 százalékkal csökkentették.

A Szovjetunió ötödik ötéves tervadatainak sikeres teljesítése az ország hatalmas lépését jelenti a kommunizmus felé s ugyanakkor igazolja a szocialista társadalom alkotó erejét, valamint a szocialista gazdasági rendszer felsőbbrendűségét a kapitalista gazdasági rendszerrel szemben.

Méltóan köszöntötték május elsejét

Az egész ország dolgozó népe új munkásokkal köszönti május elsejét. A December 30 üzem textilipari tanácsosokájának tanári kara is elhatározta, hogy fokozottabb mértékben járul hozzá az új munkások neveléséhez. Az iskola pártalapszervezetének irányítására külön munkaközösség alakult, amely megjelölte a teendőket minden tevékenységi kör számára.

Az iskola IMSz alapszervezete arra törekedett, hogy tagjai élen járjanak az üzemben folyó munka megjavításában, a szakmai versenyben és a tananyag alapos elsajátításában.

Az iskola tanügyi káderei igyekeztek megjavítani munkájukat és segíteni a tanulóknak a tanulásban maradt tanulókat.

A tanulmányi körök munkájának jobb megszervezésével ugyanakkor a tanulók elméleti tudásának magasabb színvonalára történő emelésére törekedtek. Mindennek meg is látszott az eredménye. A szöveg II. B. osztályában a második negyedév végén egyetlen bukás sem volt. A befejező osztály első D. évfolyamán pedig egyetlen tanulóknak kell javítóvizsgát tennie. A többi osztályokban szemmel láthatóan javult a tanulmányi előmenetel. Szép eredmények mutatkoztak a gyakorlati oktatásban is. A munkahelyi jó megszervezésével mind az első, mind a második évfolyam tanulói jelentősen hozzájárultak a termelési terv teljesítéséhez.

Estátiade Hortensia,

levelező

Az előkészületek nyomán

A CFR TC 5. munkaközössége 26-án, csütörtökön tartott ünnepi esztét, s ebből az alkalomból elért eredményeikről a dolgozók nagy ünnepét.

Előtte való napon, sőt a püszak reggelén is alapos előkészületeket tettek, hogy a nap

folyamán zavartalanul dolgozhassanak. Derekas munkát végzett valamennyi brigád és csapat, egyéni teljesítményeikkel is sokan kitűntek. Bogdan Octavian párttagjelölt például egy percre sem hagyta magára esztergagépét és így az ünnep tiszteletére tett munkavállalását 10 százalékkal, normáját pedig 50 százalékkal haladta túl. A brigádok között a legjobb eredményt Socaci Ioan 1. számú IMSz-brigádja érte el. A munkavállalást 150, a normát pedig 50 százalékkal teljesítette.

Kondor Viktor munkakapcsolata is kitett magáért: 40 százalékkal túlszárnyalta a normát.

Ünnep előtt

Jó eredményeket értek el néhány nappal ezelőtt a Vörös Trió gyárában is, az ünnep tiszteletére szervezett ünnepi műszonon. Leginkább az egyéni verseny eredményei voltak kiemelkedők. A Rashel-osztály gombolyítói közül Harnisch Terézia I. az ünnepi műszak napján a délutáni váltásban dolgozott. E napi

teljesítménye: 119 százalékos normatúlteljesítés volt. Ot Tapu Gheorghina váltotta le és átvette éjszakára a gépek kezelését. Reggel 102 százalékkal teljesítette a normáját.

A harisnya-osztály munkaközössége az ünnepi műszonon napi tervelőirányzatát 111 százalékkal teljesítette.

Itt egyéni teljesítményével Weiss Eva tűnt ki 50 százalékos tervteljesítéssel. A Kettő gépek 121 százalékos tervteljesítést értek el. A körkötők közül egyéni teljesítményével Tircescu Elena 130 százalékos normatúlteljesítéssel, Höniges Irén pedig tervelőadatának 16 százalékos túlteljesítésével tűnt ki.

A pártalapszervezet irányításával

Már a tavaszi kampány megkezdése előtt a vladimiresculi állami gazdaság pártalapszervezete nyílt gyűlést tartott, amelynek keretében megvitatták a második ötéves tervben rájuk háruló feladatokat. Turcu Petru, a gazdaság főmérnöke a megjelentek előtt elemizte az állami gazdaság, valamint az osztályok és brigádok feladatait. Moru Aurel gépészmérnök a traktorosok feladatáról beszélt a tavaszi kampány eikerés elvégzéséért. A kommunisták, a különböző osztályok munkásai kötelezettséget vállaltak, hogy minden erejükkel harcolnak az állami gazdaság tavaszi vetési tervelőirányzatának kellő időben való teljesítéséért és az agrotechnikai előírások pontos betartásáért.

Az osztályok, brigádok és munkások között szocialista munkaversenyt szerveztek. A pártalapszervezet agitátorai konkrét feladatokat kaptak a vetési időszakra. A fellütség kollektív felelősségérzetet kezdett dolgozni és népszerűsítette az élenjárókat, foglalkozott az önkéntességi ár csökkentésével és egyéb fontos kérdésekkel. A párt-

alapszervezet igyekezett úgy megszervezni a munkát, hogy a termelési értékeket rendszeresen megvárthassák és azokon megbeszéljék a legfontosabb kérdéseket.

A pártalapszervezet bürojának tagjai, az agitátorok állandóan a dolgozók között tartózkodnak. A tizenegy agitátor közül különösen Mihailovschi Gavril, Wisser Anna és Vornittag Jakab tűntek ki.

A politikai munka különböző formáit használva, a pártalapszervezet jelentősen hozzájárult a tavaszi mezőgazdasági munkák elvégzéséhez.

Minőségi IMSz brigád alakult

A December 30 textilyár fonódájának C) váltásában minőségi IMSz brigádot alakítottak a fiatalok május 1. tiszteletére. A brigád négy tagból áll. Tagjai Tomu Rozalia, Iosif Maria, Poenaru Elena, Sofia Gheorghe, a fo-

nóda C) váltásának legkiválóbb fiatal dolgozója. Az új brigád felállítását az elhatározás, hogy értékes támogatásban részesíti Záborszki Ottó mestert. A brigádalakuló gyűlésen a Május 1 IMSz brigád felelőse vállalta, hogy az élenjáró fonók között maradnak. Tomu Rozalia javasolta: indítsanak versenyt a többi IMSz brigádok részvételével.

Neamtu Stefan és Pincoian Florinel, levelezők

Azzal az elhatározással látogattam el a 2. számú szakmai iskolába, hogy megérdeklődjem, ki a legszorgalmasabb tanuló. Az osztályközny alapján és az igazgató megállapítása szerint Csűrös György bizonyult a legjobbnak. Osztályzata egy tantárgy kivételével, tiszta ötös. Kétségtelenül ő a harmadik osztály legjobb tanulója. — Azonban, — jegyzi meg az egyik tanár — nálunk a gyakorlati rész is sokat számít. Vannak tanulók, akik a tanteremben guengbék, viszont a gyakorlati munkában kitűnnek. Ezért ellátogattam a szakmai iskolába I. L. Caragiale utcában lévő asztalosműhelybe. — Egy tanult nem tudunk kiválasztani — kaptam a határozott választ a műhely mestertől, — a mi osztályunkon ugyanis a harmadéves tanulók közül hárman is különösen kitűnnek a munkában. Szeretném, ha mind a háromról írnanák.

A tavaszi nap-sugarak belopóznak a műhelybe is. A délelőtti órákban a bejárati ajtó üvegablakán keresztül igyekszik szét árasztani fényét a szorgoskodó fiatalok között. Csűrös György, jelemeli fejét, a fény irányába néz egy pillanatig, jó mélyet lélelzik és tovább gyűl. Kombinált szobabútorokat készítenek. A harmadévesek már teljesen önállóan dolgoznak.

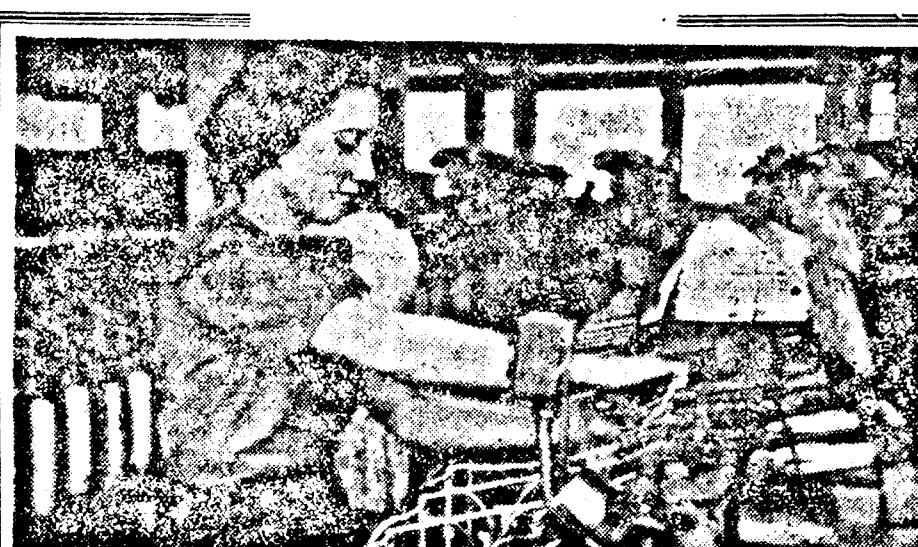

meghalt. Majlátra került. Kilenc éves volt akkor. Nem szerette a falusi életet, mesterséget akart tanulni. Így, miután Majlátra elvőzte a negyedik elemi, bekerült az aradi draházba. Két évig élt ott. Tizenéves éves korában teljesült gyermekkori vágya. Felvették a szakmai iskolába. — Mint az első éves tanulóknak tanulmányi feladatait, én is vasmunkák akartam lenni, — meséli eddigi pályafutását. — A tanárok és mesterek kö-

Éljen a világ békeszerető erőinek harca az összes államok békés egymás mellett éléséért, függetlenül társadalmi rendszerüktől, az összes országok közti gazdasági és kulturális kapcsolatok fejlesztéséért!

(A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1956 május elsejei felhívásaiból.)

A szocialista verseny élenjárói

A TEBA-gyár Fleyer-fonódájában dolgozik Timis Elena élmunkás fonónő. Az ünnep tiszteletére szervezett szocialista versenyben 14 százalékkal túlháldta a tervét. Képünkön Timis Elena látható munkaközben.

Török Anna a TEBA-gyár fonódájában a nyújtógépeken dolgozik. Kiváló minőségű munkát végez és mennyiségi tervelőadatait is rendszeresen túlteljesíti. Így került a szocialista verseny élére. Képünkön Török Anna látható gépe mellett.

A városi közüzemek javítóműhelyében dolgozik Devald Ede mester, többszörös újtó. Legutóbbi újtása egy villanyfogasztást ellenőrző szerkezet. Ezt olyan helyen alkalmazzák, ahol nincs villanyóra. (Pausálás fogyasztás). Képünkön Devald Ede látható: a villanyórák ellenőrzését végzi.

A holnap szakmunkásai

Csűrös György jól megtermett, püros arcú fiú. Szorgalmát a mesterek elismerése és a szervezeti munkában kifejtett gyümölcsöző tevékenysége is bizonyítja. Az osztály IMSz alapszervezetének titkára és szakszervezeti felelős.

— A mi mesterségünknek is megvannak a maga szépségei — jegyzi meg Csűrös, a ritka, de megfontolt szavú 17 éves fiú. — Dehát ezt csak azok tudják, akik értenek az asztalos szakmához — fejezi be mondanivalóját.

Ma már Dániel Sándor is az iskola, a tanuló utolsó szakaszába ért. De amíg ideig eljutott, fiatal életének számos akadályát kellett leküzdenie. Árua gyerek volt. Vingán lakott a nagyanyjával. Miután az meghalt, Majlátra került. Kilenc éves volt akkor. Nem szerette a falusi életet, mesterséget akart tanulni. Így, miután Majlátra elvőzte a negyedik elemi, bekerült az aradi draházba. Két évig élt ott. Tizenéves éves korában teljesült gyermekkori vágya. Felvették a szakmai iskolába. — Mint az első éves tanulóknak tanulmányi feladatait, én is vasmunkák akartam lenni, — meséli eddigi pályafutását. — A tanárok és mesterek kö-

zül azonban többen javasolták, merjék asztalos szakmára. Kezdték gondolkodni a dolgon. Végül is úgy döntöttek, hogy megadják eredeti tervemről és asztalos lesznek. — Pár hónap múlva megkérdeztük — szől közbe a mester — na, Sanyi, de akarsz-e menni az esztergályosokhoz? — S én azt feleltem, nem — szö- lalt meg újra Dániel Sándor. — Nem bántam meg, hogy akkor a mesterekre hallgattam. Szeretem az asztalos mesterséget.

— Abban, hogy jól elsajátítottuk a mesterséget, jelenlős érdemei vannak a mestereknek is — mondja Pécskán elutárs, — akik igyekeztek átadni ismereteiket. Ugyanakkor az elvtársas magatartás megértést, összetartást eredményezett a műhely fiataljai között. Számos feladatot közösen oldottunk meg. Megbeszéljük egymás között, segítünk egymásnak.

A három fiatal fiú a jövő jól képzett szakembereiként mutatnak be. Olyan fiatalok ők, akikre büszke lehet a mester, a tanár, akiknek példamutatását követve sokszor élre kerültek az asztalos műhely tanuló. E három fiú amelelt, hogy a termelési munka terén megszerezte a többiek elismerését, derekasan kivette részét a szervezeti munkából, a kultúrelétele, s a sportból is.

A szakiskola fiataljai eddig már számos kombinált szobabútor állítottak elő. Ok látják el városunk és több más város napközi otthonát gyermekágyakkal, s számos egyetem internátusát ruhaszekrényekkel.

Lassan lelelik a munkaidő. A három fiú, Csűrös, Dániel és Pécskán egyúttal hagyják el a műhelyt. Mint három éven keresztül annyiszor, úgy látszik most is van valami megbecsülésük. Bizonyára szakmai kérdés. Hogy miről beszélgetnek, nem tudjuk, lehet, hogy már a fényes jövőt, terveiket tárgyalják, azt a fordulatot, amikor búcsút kell veyegnük az iskolától és elfoglalják helyüket a termelésben.

Juhász László

Pártélet

A legjobb meggyőző módszer a személyes példamutatás

A szocialista verseny grafikonja május elseje tiszteletére szebbnél-szebb eredményeket mutat. Új, friss lendületet vett az eddig ellanyhult szocialista verseny. A dolgozók kitessnek magukért: munkavállalások, normatelteljesítések bizonyítják ezt. Célnak ennek a lendületnek oly módon való felhasználása, hogy az a termelés növeléséhez vezessen. Ezért alapszervezetünk fő feladatának tekintjük a gyár összes dolgozóinak mozgósítását, az agitátorokat és a párttagokat kereszttől, az új munkamódszerek, az előrehaladott technika alkalmazására, a gépek minél jobb, tervszerűbb kihasználására.

Pártszervezetünk sikeresen használja fel a célból a nyílt alapszervezeti gyűléseket. Ezeket a párttag-ság a meghívott elmunkásokkal, mesterekkel együttesen beszélt meg az új technika bevezetésének, a termelésben lévő hibák megszüntetésének kérdését. Ezenkívül az alapszervezet vezetősége a konkrét gazdasági kérdések tanulmányozására szemináriumot szervezett. Ez a tanulmányi kör gyárunkban nagy érdeklődésnek örvend ezért a résztvevők száma napról-napra nő. Az említett két módszer nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy pártszervezetünk most már szakképzettebb segítséget tud nyújtani a felmerülő kérdések megoldásában s így valóban betölti a politikai vezető szerepét.

Szervezeti életünk gyakorlata azt mutatja, hogy a tömegek nevelésének, a nagy feladatok megoldására való mozgósításuknak legjobb, legbeváltabb eszköze a politikai agitáció. Ezért agitátoroknak, a legjobban felkészült, a termelésben is élenjáró dolgozókat választottuk ki. Alapszervezetünk bírja azonban tudatában van annak, hogy csupán az agitátorok helyes kiválasztása nem biztosítja a tömegagitáció sikerét. A

politikai munka eredményessége e téren az agitátorok neveléséről, kiképzéséről függ. Ebből az elgondolásból kiindulva, az alapszervezet vezetője állandóan foglalkozik az agitátorok nevelésével. A hetenként megrendezett kiképzőgyűléseken a legidősebb kérdésekről — mint például a munka termelékenysége és annak növeléséhez vezető utak, az igazságtalan hiányszámok kihatása az önköltségi árra, stb. — tájékoztatjuk az agitátorokat.

Az agitátorokkal való rendszeres és szakképzett foglalkozásnak tulajdonítható az, hogy a politikai munka nem volt eredménytelen. Hogy csak egy példát említsék: gyárunkban ma már az esztendő 83 százaléka alkalmas a gyorsfémvágásra, ami jelentősen hozzájárul a termelékenység növekedéséhez. Világos: az agitátorok sikerült meggyőzték esztendőgyűléseikkel, hogy a gyorsfémvágás módszerének alkalmazásával könnyíthetnek a munkán és többet keresnek, tehát előnyös számukra is, de hasznos általános fejlődésük szempontjából is, mert növekszik a munkatermelékenység. Természetesen nem volt könnyű dolgot erről meggyőzni a dolgozókat, ehhez agitátoraink állandó felvilágosító munkáját, személyes példamutatását kellett. A gyorsfémvágást például eleinte idegenkedéssel, gúnyos lenézéssel fogadták egyesek. Pártszervezetünk volt az, amely elejétől kezdve következetesen küzdött az újért, a módszer bevezetéséért. A gyorsfémvágást is legelőször az agitátorok — Schneider Ádám, Tóth Béla, Székely Károly, Stan Teodor és mások — kezdték alkalmazni. Bizony, sok fáradságba került Schneider elvtársnak, míg meggyőzte a körülötté dolgozókat, hogy a gyorsfémvágás nem a norma emelését célozza, hanem a termelékenység növelését, az önköltségi ár csökkentését.

sét és nem utolsó sorban a dolgozó bérének megjavítását. Schneider Ádám elvtárs színtelen bemutatott tartott annak bebizonyítására, hogy a gyorsfémvágást nemcsak az 6 „remek külföldi gépén”, — amint azt többen mondogatták — hanem az általunk gyártott esztendőgyűléseken is lehet alkalmazni, ha betartják a készkészítési, a fordulatok számára vonatkozó előírásokat. Így, egyéni példamutatásával győzte meg a kételkedőket és szerzett sok követőt.

Schneider elvtárs mellett ma ott sorakoznak többi agitátoraink is. Valamennyien igyekeznek a termelésben élenjárni, mert tudják, hogy a személyes példamutatás a legjobb módszer a dolgozók meggyőzésére. Agitátoraink lelkiismeretes munkáját bizonyítja az április 25-én tartott ünnepi műszak eredménye. Ezalkalommal minden osztályon az agitátorok jártak élen. Így az esztendőgyűléseknél Schneider Ádám 350, Tóth Béla 229, Székely Károly 204, a marosok közül Haász József 250, Rosanfeld Pál 200, Farkas Dezső 167 százalékos normatelteljesítést ért el. A fogaskerék-műhelyben pedig Stan Teodor járt élen. Dícsértémetől azonban dolgoztak még Rácz Teréz, Fodor Sándor, Borlea Florian és Verba József a szerszámműhelyből, valamint Pulcan Alexandru és Polareczki Dániel a karbantartási műhelyből.

Az elért eredmények ellenére sem lehetünk megelégedve munkánkkal, mert még mindig akad elég tennivaló. Egy azonban bizonyos: ha az alapszervezet vezetősége még jobban kihasználja azt az erőt, amelyet az agitátorok a politikai munkában jelentenek, akkor a jövőben még szebb eredményeket érünk el.

Kozma Gyula,

a I. Ranghegy-gyár pártalapszervezetének agitációs és propaganda felelőse

IGY TÖRTÉNT

A kiskapu csattanására kinézett a gazda.

— Te vagy az János? — szölt a tornác felé tartó emberre. — Kerülj beljebb — hívta a bakancsa talpát dörgölő Tóthot.

— Cudar időjárás — morogta köszönésképpen a jövevény s nagyokat dobogott, hogy megszabaduljon a ragadós sártól.

Maris bevezette vendégét a tágas szobába. A gazda elébe tolta vágott dohányát. Leülték, cigarettát szedtek. A dózni csattanására Tóth, Sofronya község pártalapszervezetének titkára, a néplétségi képviselő, úgy érezte, ráterhet jövevényének okára.

— A kvótáról volna szó Gheorghe. Beadtad már az első negyedévit?

— Az első negyedet? Az egész évit!

— A húst?

— A tejet is.

— Egész évre? Hm! — csóválta a fejét Tóth. Szégyelte, hogy ennyire nem ismeri a körzetében lakó embereket. De Maris félreértette. Felállt.

— Ha nem hiszed, megmutathatom a könyvemet.

— Hagyd... Csak azért alkalmatlankodtam, hogy ha... netalán... De ez már több, mint pontoság.

— Története van annak, — szölt Maris. Mélyet szippantott a vastag, füstölő cigarettából. — Tavalyelőtt traktorral szántattam. Huszonöt centi mélyről kihasználatlan réteg került felülre. Csak az volt a baj, hogy nagyon sietett a traktoros. Kihagyott egy pár barázdát és csak úgy tessék-lássék ráborította a földet. Ennek ellenére egy hektáron 50 mázsa csöveskukoricát termett. Igaz, hogy minden évben kiviszek 30–35 szekér trágyát a földre... De a legfontosabb a szántás, a magágy.

— Ertem — jelentette ki Tóth.

— Dehogyan érted. Várd csak meg a végét. Egyszóval így történt most két éve. Tavaly ősszel már más traktoros jött. Ha láttad volna micsoda munka volt az! Örült az ember szíve. Ahhoz a szántáshoz képest én ezzel az egy gébémmel csak kapargattam a föld hátát. Szántás után elvettem a búzát, s az idén már megfogasoltam. Nagyon sürenek találtam. Te János, ilyen sem történt meg velem, hogy az én földemen a gabona sűrűsége miatt kelljen boronálni. Ma egy hete elvettem a kukoricámat...

— Megyek Gheorghe, most már tudom miért adad be... — s felállt.

— Még nincs vége — nyomta vissza helyére a siető embert.

— Mit gondolsz János, milyen természetem lesz ebben az évben?

— Ha az időjárás is megfélelő lesz, akkor nagy csövi kukoricát és sűrű nagykalású búzát terem.

— En is úgy gondolom. De monddam tovább.

— Egy hónappal ezelőtt itt járt a begyűjtő. Tudod az a magas, szőke. A tejszékkel jól álltam már akkor is, több mint egy félét behordtam a csarnokba. Csak a húst nem adtam még be. Mondtam neki, hogy majd beadom egyszerre. Ugyálszik nem hitte, mert azt mondta, hogy „a munkásoknak nem mindegy, hogy mikor adja be”. Kértem tőle:

— Ugye a traktoros is a munkásokhoz tartozik?

— Természetesen — mondta ő.

— Akkor még holnapután beviselem az egész évi húst és két héten belül a tejet is. — Csak nézett rám hitetlenkedve, aztán huncutul mosolygott:

— Nem maga lesz az első, Pantea Petru szintén megígérte, hogy május 1 tiszteletére beadja egész évi kvótáját.

— Képzeld el János, ilyen bosszúság... Eppen Pantea, aki a vetésnél is egy nappal előzött meg, s az ő nevével írták ki az érdem táblára. Ahogy elment a begyűjtő, neki a

hízonak! Estig már meg is pucoltuk. Reggel korán felé tettem a szekérre. Ahogy kierek a sarokra, tudod, ott a begyűjtő központtól nem messze, kit látok? Pantea kocog velem szembe. Gyermünk Villám! Megcsapkodtam a gebe vékonyát. Megelőztem Panteát. A begyűjtő központból nevelve néztek hazakodásunkat. A felelős meg is kérdezte:

— Talán megvadt a hóka?

— Nem! Csak sietett, mert nagy ügyben járt.

— Mind csodálkozva rám néztek.

— Abban álm! A munkások és május 1 tiszteletére behoztam az idei kvótát. — Pantea vasvilla szemekkel nézett rám, de aztán a többiekkel együtt ő is elmosolyodott.

— Gyujts rá Gheorghe — tartotta oda most már Tóth a dohányát. Majd elkészült.

Az után elégedetten gondolt arra, hogy most már van, nem is egy, akit példaképpen említsen meg a többieknek.

Szender Károly

Kommunisták kezdeményezésére

anyaggal és szerszámmal a zavartalan termelés biztosítása érdekében. Hogy miként gondoskodunk mindenről, ezt majd a munka végén tudjuk meg az eredményekből.

Tizenegy órákor uzsonna-szünetet jelez a gyári kürt. A hangszórók különböző zenés műsora közvetlenül azok számára, akik a legjobb eredményt érték el az ünnepi műszak első négy órájában.

Felolvassák az élenjárók neveit és eredményeit.

„Fodor Sándor, a szerszámműhely lakatos 300 százalékos, Haász József maros 205 százalékos, Stan Teodor, a fogaskerék-osztály esztendőgyűlése pedig 655 százalékos teljesítette az első négy órára esedékes normáját...”

— Ilyen és hasonló eredményekről számolt be 11 órákor a hangszóró. Felkerestem néhányat az élenjárók közül.

Fodor Sándor lakatos, a szerszámműhely dolgozója az esztendőgyűlése előtti alkalmatosságok elvégzésénél, igazlításán dolgozott. Vékony pengéjű reszelővel finomította az élesek széléit az emelőszekereken, majd külső peremét megolajozta, s behelyezte a hűtőbe.

Czibere Ferenc kisírt munkaszaktárhoz.

N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov elvtársaknak a londoni Central Hall-ban megtartott sajtóértekezlete

LONDON. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Central Hall termében megtartott sajtóértekezlet keretében N. A. Bulgaryin a szovjet vezetők következő nyilatkozatát olvasta fel:

„Látogatásunk Nagybritanniában, ahova sir Anthony Eden, Anglia miniszterelnöke barátai meghívására jöttünk el — végéhez közeledek. Ma, tíznapos látogatás után elhagyjuk ezt a gyönyörű országot, barátai érzelmektől eltelve az angol nép és kormányára, amely nagy vendégszeretetet tanúsított irántunk, a Szovjetunió képviselői iránt.

Látogatásunk során meggyőződünk arról, hogy az angol nép nem akar háborút, hanem a békét, a szovjet néppel való jó kapcsolatokat kifejlesztésére törekszik. Örömmel közöljük majd a szovjet néppel benyomásainkat és meggyőződésünk, hogy a szovjet nép sorában rokonszón érzelmek élnek az Egyesült Királyság népei iránt.

Látogatásunk Nagybritanniában lehetővé tette, hogy feljussunk személyes kapcsolatainkat az angol vezetőférfiakkal, elsősorban sir Anthony Eden miniszterelnökkel, akivel szerencsénk volt még az elmúlt év júliusában találkozni és együttműködnünk a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletén, amelynek fontossága jól ismert.

Az Egyesült Királyságban való tartózkodásunk ideje alatt meglátogattuk az ország egyes városait és vidékeit. Oxfordban meglátogattuk Európá egyik legrégebb egyetemének tudományos intézetét, ahol tudósok és diákokkal találkoztunk.

Megvizsgáltuk az atomenergia-termelő Harwell-i berendezéseket. Kurcsatov akadémikus kiváló tudomány meglátogatta a Calder Hall-i atomerő központot. E központok megismerése során láttuk azokat a sikereket, amelyeket ennek az új fajta energiának felhasználásában elérték.

Amikor az atomberendezéseket vizsgáltuk, akaratlanul is eszünkbe ötlött, hogy végül is el kell érkeznie az időnek, amikor ezt a hatalmas energiát, amely nagymértékben kihasználja az ember természetfeletti hatalmának határát, a békés célok szolgálatában, az emberiség javára használják fel.

Hasonlóképpen meglátogattuk az egyik ipari központban, Birminghamban rendezett ipari kiállítást, noha időhiány miatt sajnálattunkra nem sikerült megvizsgálnunk a kiállítás anyagát, amely a szorgalmukról és mesteri munkájukról jól ismert angol munkások nagyszerű eredményeit mutatja be. Megmutatták nekünk Anglia megvalósításait a polgári és katonai repülőgépek építésében és egyes csodálatos pilóták művészetét. Ugyanakkor lehetőségünk nyílt kiemelkedő történelmi jelentőségű szobrokat és épületeket megtekintnünk mind Londonban, mind pedig Edinburghban, Skócia fővárosában.

Összinté köszönetet mondunk azért a meleg fogadtatásért, amelyben bennünket Nagybritannia népe és

személyesen Öfelsége II. Erzsébet királynő és Ö királyi fensége, az edinburghi herceg, sir Anthony Eden miniszterelnök, a kormány tagjai, a parlament tagjai, polgármesterek, valamint az általunk meglátogatott városok és intézmények más képviselői részesítették. Elismerésünket fejezzük ki valamennyi angol állampolgár iránt, aki meleg érzelmeinek adott kifejezést a Szovjetunió iránt.

Amikor az Önök országába érkezünk, annak a reményünknek adunk kifejezést, hogy itteni látogatásunk és találkozásaink az angol kormány tagjaival hozzájárulnak a nemzetközi kapcsolatokban létező ellentétek állandó csökkentéséhez, a kölcsönös megértés nagyobb mértékű megszilárdításához és az országaink közötti kapcsolataink további megjavításához. Most már elmondhatjuk, hogy reményeinkben nem csalatkoztunk. A ma nyilvánosságra hozott közös közlemény a szovjet–angol tárgyalásokra vonatkozóan nagy politikai jelentőségű dokumentum. Nem kételemkedünk abban, hogy ezt a nyilatkozatot mindazok üdvözölni fogják, akik érdekelték a nemzetközi ellentétek szüntelen csökkentésében, az államok közötti bizalom megszilárdításában.

Találkozásaink a miniszterelnökkel és az angol kormány tagjaival, amint az nagyon jól kitűnik a közös nyilatkozatból is, az őszinteség és a realizmus szellemében folytak le. Lehetővé tették, hogy széleskörű eszmecsere folytassunk mind a szovjet–angol kapcsolatokról, mind pedig egyes időszerű nemzetközi problémákról, köztük az európai és ázsiai kérdésekről.

Természetesen önk, újságírók, azonnal feltehetik a kérdést, vajon ezek a tárgyalások teljesen simán folytak le, nem merültek fel a tárgyalások során bizonyos nehézségek, vagy ahogyan mondani szokás, nehézségek pillanatok? Anélkül, hogy valamilyen nagy titkot árulnánk el, kijelenthetjük abban a meggyőződésben, hogy véleményünkben osztoznak igen tisztelt vendégültek: tárgyalásaink olykor tengeraltal sziklába ütköztek. De különös lett volna, ha minden simán megy. Sokkal könnyebb az országok közötti kapcsolatokat elrontani, mint helyrehozni. Léteznek közöttünk meg nem oldott problémák, léteznek ellentétek is.

Ezen nem szabad csodálkoznunk, már csak azért sem, mert Anglia, mint ismeretes, résztvesz az atlanti tömbben, amellyel, mint tudják, nem rokonszenvezünk. Néha megtörténik még ugyanabban a családban is, hogy a családtagok között civakodás keletkezik. Mi azonban, mint azt tudják, nem veszünk részt az atlanti tömbben, Anglia pedig nem részese a varsói szerződésnek. Eppen ezért kapcsolatainkban és ennek következtében tárgyalásainkban léteznek sötét pillanatok is.

Mind mi, a Szovjetunió képviselői, mind pedig Nagybritannia képviselői, akik résztvettek velünk a tárgyalá-

sokban, teljes mértékben számot vetettünk mindezzel.

Mégis, mindkét fél szemelőtt tartotta azt a tényt, hogy országaink nagy felelősség hárul a béke fenntartásában és a két ország közötti kapcsolatok további megerősítésében, mind a Szovjetunió népei, mind pedig Nagybritannia népei érdekében és ez döntő jelentőségű tény volt tárgyalásaink eredményeiben.

Közömbös, hogy valaki akarja-e, vagy sem, az események fejlődése azonban magával hozza, hogy a Szovjetunió és Nagybritannia megtalálja egyik, vagy másik formában a közös nyelvet legalább is a béke fenntartásának alapvető kérdéseiben. A Szovjetunió és Nagybritannia nagy világhatalmak és maga ez a tény teszi azt, hogy nagy felelősséget viseljenek egy új háborúnak, annak a népekre gyakorolt minden súlyos következményeivel együtt való megakadályozásáért. Rájuk hárul az a rendkívüli nagy felelősség, hogy megakadályozzák egy új európai háború tüzeinek fellebbbását, mert, mint a közös nyilatkozat is hangsúlyozza, az európai tartós béke biztosítása döntő fontosságú az általános béke fenntartásában.

Melyek tárgyalásaink lényeges eredményei?

Elsősorban a két fél elismerte, hogy az angol–szovjet viszony megszilárdítása különböző területen — politikai, gazdasági, kulturális, műszaki-tudományos téren — megfelel a két ország népei érdekeinek. Amint látják, ez a program tartós és van min dolgoznunk. Mi, szovjet emberek, komolyan vesszük ezt a programot és arra törekszünk, hogy valóra váltsuk.

Nincs okunk kételkedni abban a tényben, hogy az angol kormányt ugyanez a szempont vezérli.

Az aláírt közös nyilatkozat rámutat, hogy az államaink közötti viszonyban, valamint más államokhoz való viszonyainkban a két fél az Egyesült Nemzetek Szervezetének elveit vezérli. Különösképpen hangsúlyoznunk kell azt a tényt, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Királyság kormányai meg vannak győződve arról, hogy a függetlenség és nemzeti szuverenitás, a területi sérthetlenség, a belügyekben való kölcsönös be nem avatkozás tiszteletben tartása képezi a baráti együttműködés és békés együttélés alapját minden ország között, függetlenül azok társadalmi rendszerétől.

Ezek azok az elvek, amelyek már a világ sok országát vezetik nemzetközi kapcsolataikban. Ezek az elvek egészséges alapot képeznek az angol–szovjet kapcsolatok kifejlesztésére. Hiszünk, hogy tárgyalásaink eredményeképpen országaink kormányainak álláspontját közeledek egymáshoz. Mi igyekeznénk baráti kapcsolatokat fenntartani Angliával és ezt nem Angliának a vele baráti viszonyban álló más országokkal való kapcsolatainak megromlásával akarjuk elérni. Anglia, amely baráti kapcsolatokat tart fenn az Amerikai Egyesült Államokkal, segíthet bennünket abban, hogy jó viszonyt teremtsünk meg az USA-val.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

—O—

Tulajdonosok negyedévi tervüket

Az Universal Állami Áruház márciusi eladási tervét 107 százalékosan teljesítette. Az elmúlt negyedév alatt az áruház dolgozói figyelem és udvarias kiszolgálással vonzották a vásárlókat. Az első negyedévi tervet 2 százalékkal túlteljesítették.

A háztartási cikkek, a lábbelik, a szövetek és az utazási cikkek elárulási osztályon különösen szép eredményeket valósítottak meg. A terv teljesítésében és az udvarias kiszolgálásban kitűntek Steiner Izidor, Medrea Mita elárulók, valamint Teodorovici Eva, Szabó Mária, Parizon Eva és más IMSZ tagok.

—O—

Új eszkavátorral

Megnövekedtek a kőbányák feladatai, egyre nagyobbak a követelmények a különböző építkezések részéről. Május elseje tiszteletére a CFR tartományi L. egysége fokozza a kompresszorok javítását.

Ezzel egyidőben a tartományi kőbányák rendelkezésére egy 40 tonnás eszkavátort bocsátottak, amely 50 ember fizikai munkáját takarítja meg. Ez lényegesen hozzájárul a kőbányákban a munka termelékenységének növeléséhez. Az eszkavátort tartományunk Acuita-kőbányájába vitték, ahol május elseje köszöntésére méltó eredmények látnak napvilágot. Erre törekednek Lucian Valer és Priscanu Vasile eszkavátorok.

Szabó János

A „Vörös Lobogó” szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4. szám. Telefon: Szerkesztőség: 33-02, 33-05, 30-87, 35-69. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad.
Taxa postală plătită în numerar. conf. aprobării Nr. 53—1945.